

**De
Bijloke**
Muziekcentrum

Kientzyphonie

Maarten Vergauwen
& Koninklijke Muziekkapel
van de Gidsen

Programma

DO 12.02.26
20:00
Concertzaal

Programma

WIM HENDERICKX

Skriet [7']

LUC BREWAEYS

Symfonie nr. 4, "Kientzyphonie" [20']

IDA GOTKOVSKY

Poème du Feu [14']

GRIM ONGENA

Limbo [7']

EDOARDO BRANDI

Reiteration [7']

JULES STRENS

Danse funambulesque [12']

JEAN-VALENTIN BENDER

Mars van het 1ste Regiment Gidsen [3']

Uitvoerders

Maarten Vergauwen

saxofoons

**Koninklijke Muziekkapel
van de Gidsen**

Ivan Meylemans

dirigent

Dit concert wordt opgenomen door Klara en uitgezonden op dinsdag 10 maart 2026 om 20u00.

Zet het geluid van je mobiele telefoon uit.

Opnames maken in de zaal is niet toegelaten.

L'ambiance de Brewaey's

Een bijdrage van Melissa Portaels

Samen met Klaas Coulembier ontmoette ik Daniel Kientzy in het kader van het Legacy Project van de Luc Brewaey's Foundation. Onze afspraak vond plaats vlak bij Parijs, in het MaRSMuCK (Maison, Résidence, Studio et Musée du Musicien de la musique Contemporaine, Kientzy), een statige villa vlakbij Parijs. De datum: 13 juni 2025, dag op dag 33 jaar na de creatie van Brewaey's vierde symfonie 'Kientzyphonie' in het Franse Saint-Nazaire.

De internationaal geroemde saxofonist had nog niets van zijn flair verloren: hij pikte Klaas en mij op aan het station met zijn Mercedes sportwagen, volledig in het zwart uitgedost, puntige schoenen met hak, zonnebril en zijn witte haren zorgvuldig achteruit gekamd. Dat beeld vertelde alles. Een legende als Daniel Kientzy speelt niet 'zomaar' muziek, hij rekte het potentieel van de saxofoon op tot ver voorbij de denkbare grens en schreef er een boek over van meer dan 600 pagina's.

Luc Brewaey's moet zijn 'SAXOLOGY' verslonden hebben. Voor het schrijven van zijn 'Vierde symfonie', oftewel 'Kientzyphonie', kleuren heel wat bijzondere speeltechnieken het spel van de saxofonist. Kientzy vertelde ons dat Brewaey's de instrumenten waarvoor hij schreef niet alleen buitengewoon goed kende maar ook slim gebruikte. Dat hij de neiging had om grootse dingen te bedenken ('Il aimait ce qui fait du son, ce qui a du volume'), maar in al die grootsheid ook een bescheidenheid koesterde ('C'était une excentricité mesurée'). Dat de muziek die hij schreef complex kon zijn om uit te voeren, maar de muziek zelf dat niet hoefde te zijn ('Son univers n'était pas fait de choses compliquées, même s'il pouvait l'être; ce n'était pas gratuit'). Een werk waarin de solist zes saxofoons bespeelt, waarvan soms twee tegelijk, en de muzikanten uit het orkest naast hun instrument ook op glazen flesjes blazen of hun instrument al wandelend

door de concertzaal bespelen, mag dan wel overweldigend - niemand beweert dat Brewaey's niet van een spektakel hield -, 'Kientzyphonie' is in de eerste plaats een uitnodiging om je te laten onderdompelen in Brewaey's sonore wereld. Of zoals Pierre Delamarre, de dirigent van het harmonieorkest in Saint-Nazaire ten tijde van de creatie in 1992, zei: 'C'est l'ambiance dans laquelle il nous plonge'.

Bijzonder aan 'Kientzyphonie' is dat het een uitdaging in beide richtingen was, want Brewaey's schreef doorgaans niet voor harmonieorkest. Het werk kwam er als opdracht om de hedendaagse muzieksceen met die van de harmonie te verenigen. In 1930 kreeg Jules Strens een gelijkaardige vraag van de Koninklijke Muziekkapel van de Gidsen, om zijn 'Danse funambuleque' voor symfonieorkest te herarrangeren. De versie voor harmonieorkest werd 'avec admiration et reconnaissance artistique' opgedragen aan Arthur Prévost, de toenmalige dirigent van de Gidsen. De Muziekkapel zet die ambitie vanavond verder met opdrachten aan de jonge componisten Grim Ongena en Edoardo Brandi, die momenteel studeren aan het Conservatorium Antwerpen bij Bram Van Camp.

Een subtiele herinnering aan de creatie van 'Kientzyphonie' in Saint-Nazaire is er met Ida Gotkovsky, wiens 'Poème du Feu' vanavond gespeeld wordt en in 1992 ook al 'Couleurs en musique, d'or et de lumière' klonk. Het programma werd bij de première verder aangevuld met een werk van Brewaey's schoonvader Werner Van Cleemput. De Belgische ruggensteun krijgt Brewaey's 'Kientzyphonie' vanavond van Wim Henderickx met 'Skriet'.

Melissa Portaels is stafmedewerker bij MATRIX [Centrum voor Nieuwe Muziek] en lid van de Luc Brewaey's Foundation. Ze schrijft haar columns bij deze concertreeks op vraag van Muziekcentrum De Bijloke.

ZA 04 APR | 20:00 | Kraakhuis

Verhalen van Duizend-en-een-kleur

SPECTRA & Katharina Smets

Als zonlicht breekt, laat het prachtige regenboogkleuren zien. Bij klank gebeurt iets soortgelijks. Talloze boventonen klinken met de grondtoon mee en bepalen samen het timbre. Die boventonen – en bij uitbreiding alle dimensies van klank (piepjes, ruisjes, galm) – zijn voor spectralisten essentiële pigmenten. Zorgvuldig kleuren ze hun muziek: verrassend, knisperend, contrasterend en resonerend. In dit vertelconcert dompelen verteller Katharina Smets, dirigent Filip Rathé en SPECTRA je onder in het werk van drie spectralisten, die elk hun eigen onnavolgbare stijl hebben.

De Bijloke

Muziekcentrum

Tickets & info

debijloke.be

09 323 61 00

Godshuizenlaan 2, 9000 Gent

Openingsuren ticketbalie

Di tot vr: 13:00 - 17:00

Bij concerten:

één uur voor het concert

DELEN
PRIVATE BANK

